U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka, JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **Ch. S.,** zastoupeného advokátkou Mgr. Lilianou Balašovou Vochalovou, se sídlem nám. I. P. Pavlova 3, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, PP 21/OAM, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 24. 8. 2006, sp. zn. 14 Az 482/2004,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 10. 9. 2004, č. j. OAM-15/CU-06-HA08-2004, Ministerstvo vnitra (dále jen „žalovaný“) neudělilo žalobci (dále též „stěžovatel“) azyl v České republice podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

Stěžovatel podal proti tomuto rozhodnutí žalobu, kterou Krajský soud v Ústí nad Labem svým usnesením ze dne 24. 8. 2006, sp. zn. 14 Az 482/2004 odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

Žalobce napadl toto usnesení kasační stížností, a to z důvodů obsažených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) a e) s. ř. s., když namítal, že krajský soud řádně nezkoumal, zda v jeho případě nejsou dány podmínky dle § 14 zákona o azylu a nebylo mu také řádně zdůvodněno, proč jím uváděné důvody (obava, že by mohl být ohrožen na životě a mimořádně tíživé životní okolnosti) nejsou hodné zvláštního zřetele.

Stěžovatel také požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. O této žádosti Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť ustanovení § 32 odst. 5 zákona o azylu, ve znění účinném od 13. 10. 2005, spojuje odkladný účinek přímo s podáním kasační stížnosti.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, sp. zn. 1 Azs 13/2006, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Ke stížnostní námitce, že krajský soud pouze konstatoval skutečnosti, ke kterým došel žalovaný, je třeba uvést, že tato námitka by mohla vést k závěru o přijatelnosti kasační stížnosti toliko tehdy, pakliže by postup a následně vydané rozhodnutí krajského soudu odporovalo ustálené judikatuře správních soudů, příp. by se jednalo o postup, který by bylo lze označit za excesivní. Tak tomu však v projednávané věci zjevně není, protože krajský soud postupoval zcela v intencích zákonné úpravy a jeho rozhodovací činnost se nikterak nevymyká ze standardního postupu krajských soudů, opakovaně akceptovaného Nejvyšším správním soudem. Krajský soud totiž stěžovatele řádně vyzval, aby ve lhůtě 2 týdnů odstranil nedostatky svého podání („formulářové žaloby“); tedy aby žalobu doplnil o sdělení, z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů rozhodnutí žalovaného napadá. Na tuto výzvu k odstranění vad ovšem stěžovatel nereagoval. Proto v postupu krajského soudu, který následně žalobu pro nedostatek žalobních bodů odmítl, nelze spatřovat přesah vlastních zájmů stěžovatele ve shora naznačeném smyslu, který by mohl vést k závěru o přijatelnosti kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud ostatně v obdobné věci ve svém rozhodnutí ze dne 27. 10. 2004, sp. zn. 4 Azs 149/2004 (publ. na www.nssoud.cz) konstatoval, že: „*Žalobní body [§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.] musí obsahovat jak právní, tak zpravidla i skutkové důvody, pro které žalobce považuje napadené výroky rozhodnutí správního orgánu za nezákonné nebo nicotné. Pokud žaloba postrádala potřebná konkrétní skutková tvrzení a žalobce vzdor výzvě a poučení soudu nijak nereagoval a vadu neodstranil, postupoval krajský soud v souladu se zákonem, odmítl-li žalobcovo podání z tohoto důvodu.*“ Již z povahy věci je pak zřejmé, že za situace, kdy byla žaloba odmítnuta z procesního důvodu, nebylo možno hodnotit meritorní správnost správního rozhodnutí, takže krajský soud neměl žádný prostor ani pro hodnocení otázky humanitárního azylu.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. února 2007

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu